

דף סב.

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן קלג סעיף א

א. כשם שאסור למכור סתם יינם וליהנות בו כך אסור להשתכר בו, על כן ישראל שנשכר לעכו"ם לעשות לו מלאכה בסתם יינם או שהשכיר לו חמורו או ספינתו להוליכו בו, או מרתיפו לאחסן בו יינו שכרו אסור^א, ואם נטל ממנו מעות בשכרו שוחקו וזורה לרוח או מטילו לים^ב, ואם נתן לו פירות בשכרו יוליכם לים המלח או ישרפם ויקבור העפר בבית הקברות^ג.

א. ב. לקח בשכרו קרקע או בהמה אף שאינם נתפסים באיסור עבודה זרה אם עבדום (כמו שיבואר לקמן בסי' קמ"ה), החמירו בהם לאוסרן בהנאה.

הגה: ועיין בסי' קכ"ג סעיף א' דבזמן הזה מקילין לענין היתר הנאה בסתם יינם וע"כ אין להחמיר^ד בפרטים אלו רק ביין נסך.

עין משפט ג.

יו"ד סימן קלג סעיף ב

ב. ג. השכיר לו הישראל חמורו לרכוב עליו אע"פ שהניח עליו יינו או שהשכיר לו ספינתו להוליך בה סחורה אע"פ שנתן שם גם יינו ומאכליו ומשקיו שכרו מותר^ה כיון שעיקר השכירות לא היה בשביל היין נסך.

א. ממשנה ע"ז דף ס"ג. ובגמרא שם דלא מדמינן לשביעית שאע"פ שתופסת דמיה לאסור דמי מכירתה מ"מ שכר פועל מותר, דהחמירו ביי"נ משום קנס גם בשכרו. ש"ך ס"ק א'.

ב. כיון שאסור בהנאה משום ע"ז נוהג בהם הדין כע"ז, ומטיל לים אחרי ששחק אותו, וא"צ ים המלח כמו פירות שביעית לפי שהפירות הם בעין החמירו בהם דוקא לים המלח. ט"ז ס"ק א'.

ג. דשם אין עשוי לזרוע, כ"כ הב"י.

ד. מיהו לכתחילה אין להשכיר עצמו או ביתו וכליו לסתם יינם. כ"כ הב"י בשם האו"ח.

ה. שהרי אם לא הניח עליו יינו אינו יכול לומר לו נכה לי מהשכר א"כ לא לשם כך שכרו. ש"ך ס"ק ה'.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רצד פעיף א

א. הנוטע עץ מאכל מונה לו ג' שנים מעת נטיעתו^י, וכל הפירות שיהיו בו בתוך ג' השנים אסורים בהנאה לעולם^ז. בין עיקר הפרי בין הגרעינים בין הקליפות^ח כגון קליפות אגוזים ורימונים.

א. ב. התמרים שאינם מתבשלים והענבים שלקו ואינם נגמרים בכישולם כולם חייבים בערלה, אבל פטורים מרבעי^ט.
ויש מי שאוסר^י תמרים שאינם מתבשלים גם ברבעי.

עין משפט ה.

יו"ד סימן רצו פעיף ג

ג. אסור לזרוע ירקות או תבואה בצד הגפנים או ליטע גפן בצד הירק או התבואה, ואם עשה כן אע"פ שאינו לוקה הרי זה קידש ונאסרו שניהם בהנאה, הירק או התבואה והגפנים ושורפין את שניהם שנאמר פן תקדש המלאה הזרע, ואפילו הקש של תבואה והעצים של גפנים האלו אסורים בהנאה, ושורפים אותם ולא יסיק בהם תנור וכירים ולא יבשל בהם בעת שריפתן.

דף סב :

עין משפט ב.

יו"ד סימן קלג פעיף א

עיין לעיל דף סב. עין משפט א.ב.

ו. מירושלמי פ"ק דערלה.

ז. מקידושין נ"ו ע"ב, דאין לה פדיון כמו בנטע רבעי.

ח. ממשנה ח' פ"ק דערלה דדרשינן "את" פריו את הטפל לפריו.

ט. שלגבי ערלה כתיב "את פריו" ודרשינן את לרבות הטפל לפריו אבל לגבי רבעי לא כתיב "את" רק "פריו" לבד. ש"ך ס"ק ד'. וצ"ע בסעיף י"ב לקמן מדוע מותר ליטע ענף ערלה.

י. לדעת הרמב"ם שפי' הנובלות כולם אסורות דר"ל בערלה ורבעי ובאשירה ובנזיר. באר הגולה.

וכתב הש"ך בס"ק ה' דנראה עיקר כדעה זו ודברי המחבר ברורים ושלא כדעת הב"ח שהשיג עליו.